

[Karl Møller]

Derimod ser vi anderledes velvilligt på reguleringsforslaget. Omkring specielt dette forslag har der jo været en ganske heftig debat. Slagord som, at »nu skal fiskeriministeren til at være diktator«, og »hele erhvervet bliver socialiseret«, er åbenbart ting, som skal til for at præparere fiskerne, selv om jeg ikke kan se rettere, end at hovedparten af de danske fiskere må have en absolut interesse i at få sikret deres fiskemuligheder og indkomstmuligheder, som reguleringsforslaget i hvert fald giver visse muligheder for. Men det er jo ikke noget nyt. Hver gang der fremkommer forslag herinde, som er fornuftige, som er rationelle, som tilstræber en samfundsmæssig planlægning, så bliver de straks udråbt som socialistiske; det er klart, det kan man som socialist ikke være ked af, men jeg synes, det er at skyde en smule over målet, i hvert fald hvad de to forslag angår, at betragte dem som socialiserende forslag.

Jeg skal ikke referere såbælige lederartikler og udtalelser i den forbindelse, men nøjes med at pege på et enkelt indlæg, som jeg synes har været nok så fornuftigt, også selv om det kommer fra en venstrepolitiker, nemlig fra næstformanden for Dansk Fiskeriforening, Gunnar Rasmussen fra Neksø, fra Bornholm, hvor man selvfølgelig har helt specielle problemer, hvad fiskeriet angår. Gunnar Rasmussen er samtidig politisk placeret som amtsrådsmedlem for venstre. Ifølge Dansk Fiskertidende nr. 7 fra den 15. februar siger han også, at reguleringsforslaget er lidt i retning af en socialisering, men så tilføjer han – og det synes jeg er værd at lægge mærke til – at det gamle system med kræfternes frie spil kan jo ikke bruges mere, når der er nogle, der ikke mere har mulighed for at bruge denne frihed. Jeg synes, det er et ret så vigtigt citat. Jeg skal ikke referere resten af det, kun sige, at det sammenfattende fastslår, at selv om det ikke er særlig populært som liberalist at pege på en ting som licensordninger, så er der rent faktisk ingen anden udvej i dag.

Jeg synes nok, denne udtalelse fra en mand i erhvervet, fra en mand, som har problemerne inde på livet, fortæller os ganske meget og fortæller os, at det i dag er selve arbejdsbetingelserne, selve de kvoteordninger, som er nødvendige – selv om de i dag nok er mere politisk fastlagt, end de egentlig er videnskabeligt underbygget – selve leve-

og arbejdsforholdene for fiskerne, som nødvendiggør en sådan licensordning.

Det er klart, at vi gerne ville gå meget længere, hvad fornuftig planlægning for fremtidens fiskeri angår, men jeg skal til slut sige, at vi i udvalget i en positiv, men også i en kritisk ånd vil medvirke aktivt til at behandle forslagene.

Svend Haugaard (RV):

Jeg kan godt tilslutte mig dele af hr. Erlandssons hyldelse til erhvervet, men unægtelig med en noget mere nøgtern konklusion som grundlag for beslutningerne, end hr. Erlandsson kom med.

Hvad det første forslag, strukturforbedringen for fiskeriet, angår, så har det radikale venstre hidtil støttet ordningen, som tager sigte på en strukturforbedring, og vi mener også, at der fortsat er grundlag for at give en sådan støtte for de næste 2 år. Vi finder det rimeligt, at man støtter rationaliseringsmulighederne og en omstilling til nye fiskemuligheder. Men vi ser meget gerne, om ordningen kan begrænses til at omfatte de egentlige erhvervsfiskere.

Hvad statsstøtten til fiskerfartøjers ophør angår, er det jo lidt trist, at det skal være nødvendigt at støtte en nedsættelse af fiskerflådens kapacitet, men vi erkender, som andre har gjort det, at hensynet til fiskeressourcer og deraf følgende kvoteringsordninger nødvendiggør en nedsættelse af fiskerflåden. Og trods alt er det nok bedre, at man, når man må forudse, at denne tilstand bliver ret permanent, begrænser kapaciteten ved ophør fremfor at fortsætte med midlertidig oplægningsstøtte.

Vi erkender også, at når samfundet pålægger erhvervet meget skrappe kvoteringsordninger, så er vi forpligtet til at være med i det økonomiske ansvar for følgerne heraf. Vi forudser, at det nok kan give visse problemer med hensyn til kontrol med støttens rigtige anvendelse, men det må man se at få klaret. Vi ser meget gerne, om det bliver muligt, at de overflødige dele af fiskerflåden fremfor ophugning kunne få lov til at gøre nytte enten i u-lande eller ved salg til andre områder uden for det område, hvor vi skal begrænse fiskeriet.

Med hensyn til det tredje forslag om en regulering af fiskeriet, så er vi med på, at